Wõõbsus. Näpina kihhelkonnas: 1) 9mal Lehe-kuu pääwal, Nigula-laat. 2) 6mal Jõulu-kuu pääwal.

Wõrru-linnas: 1) 7mal Näärі-kuu pääwal, linna-laat. 2) 2sel Küünla-kuu p. 3) 22sel Küünla-kuu p. suur sakса laat, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weikse-laat. 5) 24mal Jaani-kuu p. weikse-laat. 6) 24mal Mihkli-kuu p., Mihkli-laat. 7) 7mal Wiina-kuu p., linna-laat. 8) 20mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laat.

Narwa-linn peab linna, weikse ja hobbuse-laata 6mast kuni 10ma Küünla-kuu pääwani — ja 20mast kuni 23ma Mihkli-kuu pääwani.

Pissike Klaus ja suur Klaus.

Ühhes küllas ellasid kaks meest, kummagi nimmi olli Klaus. Ühhel olli nelli hoost, teisel agga üks ainus hobbone. Et neid ühhe teisest ärratunda, nimmetati nelja hobbose perremeest: suur Klaus, ja ühhe hobbose perremeest: pissike Klaus. Tahme nüüd kuulda, kuida möllematte kässi käib.

Pissike Klaus orjas suurt Klausi terwe näddala ja kündis omma hobbosega temma põldu; siis jälle aitas suur Klaus pissikest keike omma nelja hobbosega, üks kord igga näddalis, ja se olli pühha päiwil. Öissa! kuida siis plaksutas piitsa pissike Klaus wiie hobbose tagga, kedda nüüd ommaks piddas ollewad sel ainsal näddala pääwal. Päike paistis

elledaste, ja tellad kirriko tornis hüidsid rahwast pühha kotta; kirrikolisсed ollid kaunis ehtes ja töttasid jutlust kuulma, laulo ramatud kainla all. Igga mees näggi pissikest Klausi, kes wiie hobbosega kündmas, täis röömo olli; piits plaksus löpmata ja suu kiitis suure healega: Öissa, teil on minno hobbosed!

„Nenda ja ei mitte pea räkima", ütles suur Klaus, „se üks hobbone on agga sinno pärralt."

Pissike Klaus unnustas pea jälle ärra, mis temmale olli keeltud, ja kiitles ta nende wasto kes möda läksid: „Öissa, teil on minno hobbosed!"

„Kui ja ülskord nenda weel rägid, sedda ma sulle kinnitan, siis löön ma sinno hobbose jonega mahha; hoople siis weel!"

„Ei ma ennam sedda tee", töutas pissike Klaus. Agga kui jälle rahwas möda köndis, tedda terretades, puhkes temma südda röömo täis, ja kinsas tedda, täie sunga kuulutama: „Öissa, teil on minno hobbosed!"

„Küll ma sinno hobbosid öissatan!" ütles suur Klaus kes lähhedal juhtus ollema; wõttis mattra ja wirrutas kaimo hobbose pähhä, nenda et wääti mahha langes, ja jallad öiele aias.

„Oh, ma waene, nüüd ollen ma hobbosest ilma!" kaebas pissike Klaus suure nuttoga. Mehhike nülgis omma koolnud hobbose kassuka mahha ja töi sedda rehhe seina külge kuiwama. Kui nahk kui-